

Λένα Βρυονιώτη

Ἀχρυσισμένη πόλη
κάτω ἀπ' τὰ κίτρινα λουλούδια τῆς
φραγκοσυκιάς
σαλεύεις κρυμμένη στα πλάγια «θαλασ-
σινή»
ὡς τὸ πολὺ δυὸ χέρια μακρὰ μου.
Βαραίνεις σὰν ὁμορφαινείς, κυρίαρχη.
Καὶ πάλι, σὰν γεμίζεις πληγές
σέργεσαι ὑπουλη πάνω μας
Τροπικὴ νύχτα.

Γιῶργος Σαβδόπουλος

Πάντα νάχει ὁ Αἰόλος
λεύτερους τοὺς ανέμους
καὶ νά μὴ μένει ἡρεμὴ ἢ ἐπιφάνεια τῆς
λίμνης.
Ἔτσι ἀντάμωμα δέν θά γενεῖ
στῆς νύχτας τὸ σκοτάδι
πού ἡ δική σου ἢ ματιὰ δέν θά τό ξε-
χωρίσει.

Γιάννα Δουφεζῆ

Πλαγιάζεις στα πόδια μου
ἀγρίμι ἡσυχασμένο ἀπ' τῆ δύναμη τῆς
μέρας

ἢ ἀνάσα σου μὲ κυκλώνει, μὲ γεμίζει.
ἀγαπημένη τῶν ὀνείρων μου,
κουρνιαζώ στὶς φουχτες σου καὶ μ' ἀ-
ποδιώχνεις,
γέρνω στα στήθια σου κλαρὶ κομμένο
ἀπὸ βάρβαρο ξυλοκόπο.
Ἦς μποροῦσα γὰ σ' ἔκλεινα
στα σταυροδρόμια τῆς λησμονιάς.
Νᾶχω ἥλιο νύχτα καὶ μέρα μὲ συννε-
φιά καὶ ξαστεριά.

Παῦλος Ζομπᾶς

Τούτη τῆ νύχτα πού κλαίει ἡ θάλασσα
γύρω - γύρω στ' ἀκρογιάλι
κι ἀφήνει στὶς πέτρες δάκρυα τὰ κύ-
ματα
διαμάντια στὸ σιμάλο φῶς τοῦ φεγγα-
ριοῦ.

Ἄντρέας Καπερώνης

Τρέχει τὸ ρυάκι μὲ γρήγορο ρυθμὸ
πλημμυρίζει τὴν καρδιά
Πού ἀνίκανη γιὰ τίποτε,
ἀργοσβήνει μὲς στὴ θολὴ ματιὰ.

